

підвищують рівень інформаційної культури та створюють умови для повноцінного розкриття їх як особистостей.

Тому застосування інноваційних педагогічних технологій розглядаємо як одну з умов формування готовності в майбутніх педагогів до навчання за дуальною формою.

Список використаної літератури

1. Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року. URL: http://mdu.edu.ua/wpcontent/uploads/2015/01/strategiya_reformuvannya_vyshch_oyi_osvity_2.0.pdf
2. Дуальна освіта. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/profesijno-tehnicna-osvita/dualna-osvita>
3. Григорьева Н. В., Швець Н. А. Модель підготовки спеціалістів в умовах дуального навчання. *Современные проблемы науки и образования*. 2016. № 6. URL: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=25763>
4. Концепція дуальна форма навчання. URL: http://nmcpto.sumy.ua/?page_id=9415.
5. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Навчальний посібник. Київ: Академвидав, 2004. 352 с.
6. Гончаренко С. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 376 с.
7. Ковальчук В. І., Бирка М. Ф. Методичні рекомендації до курсу «Інформаційні технології» у ПТНЗ. Київ, 2010. 136 с.

Кайтановська Ольга Миколаївна,
науковий співробітник відділу науково-методичного
забезпечення професійної освіти
ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»,
аспірантка ДЗВО «Університет менеджменту освіти»

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ОПЕРАТОРІВ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ

Головною метою освітнього процесу для здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти з робітничої професії «оператор поштового зв'язку» є їх усебічний розвиток та засвоєння загальних компетентностей. Відповідно до стандарту професійної (професійно-технічної) освіти з професії «оператор поштового зв'язку» загальні компетентності включають в себе: оперативність у прийнятті правильних рішень у позаштатних ситуаціях під час роботи; здатність відповідально ставитись до професійної діяльності; знання професійної лексики та термінології; здатність діяти в

нестандартних ситуаціях; здатність працювати в команді; дотримання професійної етики; запобігання конфліктним ситуаціям [1]. У науковій літературі ці компетентності отримали назву (softskills). Безумовно, фахівець, який володіє загальними («м'якими») компетентностями, може бути конкурентоздатним на ринку праці.

Зазначимо, що в Законі України «Про освіту» компетентність характеризується як динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність [2]. Аналіз останніх досліджень показує, що актуальною залишається питання підготовки кваліфікованих робітників на основі компетентнісного підходу в закладах професійної (професійно-технічної) освіти. Застосування компетентнісного підходу в різні часи розглядали як українські, так і зарубіжні вчені: Р. Бадера, О. Бойчук, Д. Брителл, Т. Григоренко, Ж. Дасюк, О. Загіка, Д. Мертенса, Б. Оскарсона, Л. Петренко та ін. За результатами вивчення джерельної бази з'ясовано, що існують різні класифікації компетентностей, які формуються в процесі професійної підготовки кваліфікованих робітників: професійні, фахові, ключові, загальні, базові, «м'які», соціальні, комунікативні, навчальні, інформаційні тощо [3].

Варто зазначити, що за період навчання в закладі професійної (професійно-технічної) освіти учні вдосконалюють уже набуті за попередні роки навчання компетентності (предметні, соціальні, загальнокультурні, правові, ІТ-компетентності, компетентність саморозвитку тощо) та оволодівають широким спектром загальнопрофесійних, професійних компетентностей, безпосередньо пов'язаних з обраною професією. Безумовно, кожен різновид компетентностей відіграє певну роль у становленні кваліфікованого робітника. Можемо стверджувати, що для учнів, які опановують робітничі професії у закладі освіти, головними повинні бути саме ті компетентності, які прямо пов'язані зі спеціальністю, яку обрав здобувач освіти (професійні або фахові компетентності). На основі зазначеного вище можна зробити висновок, що використання компетентнісного підходу як методологічної основи професійної підготовки кваліфікованого робітника сприяє посиленню практичної складової в організації освітнього процесу, що в майбутньому дає йому можливість виконувати роботу відповідно до посадових обов'язків (високопрофесійно, творчо, інноваційно, креативно тощо), що є для нього безперечною перевагою перед іншими конкурентоздатними працівниками.

Список використаної літератури

1. Міністерство освіти і науки України. Наказ № 1691 «Про затвердження стандартів професійної (професійно-технічної) освіти з

робітничих професій». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1691729-17#Text>

2. Закон України «Про освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>

3. Петренко Л. Розвиток базових компетентностей майбутніх фахівців у системі професійної освіти. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Педагогіка*. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadped_2016_6_11

Карась Олена Дмитрівна,
доктор філософії, викладач
ВСП «Професійно-педагогічний фаховий коледж
Глухівського НПУ ім. О. Довженка

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ МОВЛЕННЕВОЇ КУЛЬТУРИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Нині сучасна система освіти в Україні зазнала значних перетворень, які пов'язані зі становленням інформаційного суспільства, пришвидшеної інновацізації та мережових зв'язків. Сьогодні відбувся швидкий перехід від традиційної освіти до цифрової, яка «головним чином функціонує за рахунок цифрових технологій, тобто електронних транзакцій, які реалізуються шляхом використання інтернету» [1, с. 50].

Інформаційні системи ввійшли у всі сфери життя, освітню зокрема. Розвиток цифрових технологій відкриває величезний спектр можливостей для формування професійних компетентностей та досягнення програмних результатів навчання здобувачів фахової передвищої освіти, якісній їхній практичній підготовці. З-поміж сформованих компетентностей провідна роль належить комунікативній, що набувається в процесі цілеспрямованого спілкування, міжособистісної взаємодії. Мірилом оволодіння комунікативною компетентністю, на нашу думку, є мовленнєва культура.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що проблему використання цифрових та інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці майбутніх педагогів досліджено в працях В. Бикова, Р. Гуревича, О. Дубасенюка, В. Заболотного, Т. Коваль, О. Костецької, Р. Кухарчука, Н. Морзе, Л. Осадчої, О. Спіріна, І. Трайнева, А. Хуторського та інших. Проте недостатньо дослідженим залишається питання використання цифрових технологій у формуванні мовленнєвої культури здобувачів освіти.

Маємо зазначити, що сьогодні система вищої освіти, фахової передвищої зокрема, «вимагає грамотного застосування онлайн-технологій з відповідними методичними підходами, що забезпечують ефективне поєднання безпосередньої та опосередкованої форми взаємодії студентів і викладачів у вигляді змішаного навчання» [2, с. 4]. А відтак найбільшої